

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Futro (spr.)

Sędziowie: SA Mikołaj Tomaszewski, SA Karol Ratajczak

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko P. S.

o rozwód

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 23 października 2012 r.

sygn. akt I2 C 919/11

1. oddala zażalenie
2. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawia do orzeczenia końcowego.

Karol Ratajczak Jan Futro Mikołaj Tomaszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji oddalił wniosek powódki o udzieleniu zabezpieczenia poprzez ustalenie, że miejscem pobytu małoletnich dzieci stron K. S. i I. S. jest miejsce zamieszkania powódki oraz poprzez zasądzenie od pozwanego alimentów na rzecz małoletnich. Tym samym postanowieniem udzielił zabezpieczenia z wniosku pozwanego poprzez ustalenie, że miejsce pobytu wskazanych małoletnich dzieci stron na czas trwania procesu jest miejsce zamieszkania pozwanego P. S..

W uzasadnieniu wskazał, że strony pozostają w związku małżeńskim od 28 września 2002 r. Z małżeństwa stron pochodzi dwoje małoletnich dzieci: K. S. ur. (...) i I. S. ur. (...)

Strony od maja 2011 r. pozostają w separacji. Od wakacji 2012 r. pozwany wraz z dziećmi mieszka w Ż. przy ul. (...) w domu jednorodzinnym należącym do jego rodziców. Powódka na piśmie wyraziła zgodę, aby dzieci zamieszkały wraz z ojcem w Ż. i by córka stron K. chodziła tam do szkoły. Powódka odwiedzała dzieci w weekendy, zabierała je też do siebie.

K. chodzi do 4 klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w Ż.. Ma problemy w nauce, wymaga pomocy i wsparcia w zakresie edukacji. Babcia małoletniej Z. S. nadrabia z nią zaległości z matematyki. Zdaniem pedagoga szkolnego małoletnia pod opieką ojca jest zadbana, wyposażona do szkoły w potrzebne przybory i książki.

Małoletni I. mieszka z ojcem, w czasie gdy pozwany przebywa w pracy opiekę nad nim sprawują rodzice pozwanego a w szczególności jego matka Z. S.. Małoletni jest dzieckiem pogodnym, zadbanym, ubranym stosownie do pory roku. Uczęszcza na zajęcia w S. Z. (...) w Ż., gdzie przebywa pod opieką nauczyciela.

Narastający konflikt pomiędzy stronami źle wpływa na małoletnie dzieci a szczególnie na K., która nie czuje się dobrze ani matki ani u ojca

Powódka ma skłonności do spożywania alkoholu. Nie pracuje, jest zarejestrowana jako bezrobotna „z prawem do zasiłku w wysokości 530 zł netto. Dorabia sprząaniem, za co otrzymuje 80 zł miesięcznie. Nie ma sprecyzowanego działania, co do sytuacji, jaka ma nastąpić po rozwodzie, ma problem z radzeniem sobie ze swoimi emocjami.

Pozwany P. S. w sposób prawidłowy sprawuje opiekę nad małoletnimi i nie ma przeciwwskazań aby tę opiekę sprawował nadal. Jest zatrudniony w MK K. za wynagrodzeniem 1540 zł netto.

Zdaniem Sądu dla dobra małoletnich wskazane jest by pozostały one nadal pod opieką ojca przez czas trwania niniejszego postępowania. Pozwoli to na kontynuowanie przez K. uzupełniania i nadrabiania braków w edukacji poprzez dodatkową pracę z wychowawczynią oraz babcią dziecka Z. S. oraz uchroni małoletnią przed dalszym opuszczaniem zajęć w szkole i pogłębianiem jej trudności w nauce. Ustabilizowanie sytuacji poprzez jednoznaczne określenia miejsca pobytu dzieci pozwoli także na poprawę ich funkcjonowania i stanu emocjonalnego.

Na postanowienie to – zaskarżając je w całości - zażalenie wniosła powódka zarzucając mu brak uzasadnionych podstaw poprzez nie uwzględnienie wniosku powódki, błędne uznanie, że dobro dwójki małoletnich dzieci stron należycie zabezpieczone jest poprzez ustalenie miejsca ich pobytu przy ojcu, gdy tymczasem to matka - powódka i jej miejsce pobytu stanowi naturalne miejsce i centrum życiowe małoletnich dzieci, a przewaga matki nad ojcem w sposobie pieczy nad dziećmi polega m. in. na tym, że osobiście angażuje się w wychowanie i opiekę nad dziećmi, tymczasem ojciec jedynie deklaruje opiekę a wyłącza się innymi osobami, w tym swoją matką, babcią dzieci.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie miejsca pobytu dwójki małoletnich dzieci stron, K. S. urodzonej (...) oraz I. S. urodzonego (...) w miejscu zamieszkania powódki w Ż., tj. przy powódce G. S..

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Przede wszystkim stwierdzić należy, że nie ma żadnych podstaw do podzielenia poglądu żalącej, że powódka i jej miejsce pobytu stanowi naturalne miejsce i centrum życiowe małoletnich dzieci. Powódka nie kwestionuje faktu, że dzieci znalazły się u pozwanego i pod jego pieczę za jej zgodą a związane to było z podjęciem przez nią pracy. Jeszcze w piśmie z dnia 7 sierpnia 2012 r. wносиła o uregulowanie jej kontaktów z dziećmi. Nie można zatem zgodzić się z zarzutem zażalenia, że pozwany zdestabilizował sytuację wychowawczą dzieci poprzez zabranie ich do swojego miejsca zamieszkania ze swoją matką w Ż.. Twierdzenia powódki, że pozwany wypisał dzieci - nie uzgadniając tego z ich matką - ze szkoły, a sposób w jaki pozwany odebrał dzieci matce wywarło negatywny wpływ na ich dalszy rozwój i funkcjonowanie w grupach do których przynależą są sprzeczne z dokumentami i zeznaniami powódki, która na rozprawie w dniu 23 października 2012 r. zeznała: „Dzieci zamieszkały u ojca, bo ja pracowałam i nie chciałam z nimi być.”

Zebrany materiał dowodowy nie daje też żadnych podstaw do przyjęcia, że pozwany źle traktuje dzieci.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Nie jest takim orzeczeniem niniejsze postanowienie. Zasada odpowiedzialności za wynik procesu, jest naczelną zasadą w zakresie kosztów procesu przyjętą przez kodeks postępowania cywilnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 67/11 LEX nr 1084691) Zgodnie z tą zasadą powód wygrywający proces ma prawo żądać zwrotu także kosztów postępowania incydentalnego. (z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1973 II CR 159/73 - OSNC 1974/5/90).

Karol Ratajczak Jan Futro Mikołaj Tomaszewski